

Komentár

k ustanoveniam zákona č. 136/2010 Z. z. o službách na vnútornom trhu v kontexte smernice č. 2006/123/ES o službách na vnútornom trhu

Úvod

Zákonom č. 136/2010 Z. z. a ďalšími právnymi predpismi bola v SR prebratá Smernica EÚ č. 2006/123/ES o službách na vnútornom trhu (ďalej „smernica o službách“), ktorá stanovila určité pravidlá na poskytovanie služieb, ktoré sú poskytované za odplatu ako samostatne zárobková hospodárska činnosť (podnikateľská činnosť). Smernica o službách je jedinečný prierezový právny akt, nakoľko sa vzťahuje na celý rad služieb rôzneho zamerania komerčného charakteru, ktorých podmienky poskytovania v SR stanovujú viaceré osobitné predpisy. Smernica liberalizuje služby na základe požiadaviek, resp. pokynov z nej vyplývajúcich, t. z. požaduje upraviť, zmeniť, zrušiť, zjednodušiť, zefektívniť postupy vydávania oprávnení na výkon služieb v SR a pri ich poskytovaní. To prispeje k zjednoteniu podmienok na vnútornom trhu EÚ v oblasti služieb, nakoľko požiadavky smernice sú povinné prebrať do vnútroštátnej legislatívy všetky členské štáty (45. a 46. bod úvodných ustanovení, resp. [komentára k smernici o službách](#)). V niektorých prípadoch môže ČŠ uplatniť vlastné podmienky, pokiaľ to smernica o službách pripúšťa.

Smernica o službách sa vzťahuje na služby remeselnej, obchodnej a priemyselnej povahy, ako aj slobodné povolania, ktoré poskytujú osoby **usadené v niektorom členskom štáte EÚ, teda aj v SR** (16. bod [komentára k smernici o službách](#)).

Zákon o službách, podobne ako smernica o službách, sa nevzťahuje na všetky služby (§1 odsek 2 zákona). **Služby, na ktoré sa vzťahuje, sú zverejnené [na stránke MH SR](#).**

K paragrafovému zneniu zákona o službách s väzbou na jednotlivé články smernice o službách <http://www.mhsr.sk/sluzby/>

§ 1 Predmet úpravy (čl. 1 smernice o službách)

odsek 1

Poukazuje na niektoré okruhy problematiky, na ktoré sa zákon o službách vzťahuje a ktoré upravuje.

odseky 2 a 3 (čl. 2 a 3 smernice o službách)

Uvádza sa taxatívny výpočet služieb a záležitosti, na ktoré sa **zákon o službách nevzťahuje**. Pokiaľ ide o služby všeobecného záujmu nehospodárskeho charakteru (odsek 2 písm. a) sú to služby, spravidlá z časti alebo celkom financované z verejných zdrojov, napr. služba, ktorou je poskytovanie vzdelania prevádzkovateľom prvostupňového, druhostupňového vzdelávania. Školné, či zápisné hradené žiakmi/príjemcami služby, ktoré kryjú určité prevádzkové náklady sa nepovažuje za úhradu vyplatenú poskytovateľovi služby/vzdelania. Neexistuje hospodárska protistrana, príjemca, ktorý by celé náklady služby hradil.

Odlíšne od nich sú služby všeobecného hospodárskeho záujmu (napr. v sektore elektrickej energie, plynu, vody a ďalšie – čl. 17 smernice o službách), na ktoré sa zákon o službách vzťahuje. Pri týchto službách je možné sa od určitej požiadavky smernice o službách odchyliť, resp. požiadavku neakceptovať a členský štát môže uplatniť vlastné pravidlá, najmä, ak je to opodstatnené dôvodmi verejného záujmu (uvedené v ďalšom texte, ďalej čl. 4 bod 8 smernice o službách).

§ 2 Vymedzenie pojmov na účely zákona o službách (čl. 4 smernice o službách)

Službou na účely zákona o službách je samostatne zárobková hospodárska činnosť poskytovaná za odplatu (nie poskytovanie služby v pracovnom pomere). Službou môže byť živnosť podľa Živnostenského zákona, ale aj činnosť podľa iných osobitných predpisov, napr. služby advokátov, geológov, metrológov, daňových poradcov, prekladateľov a tlmočníkov, patentových zástupcov, autorizovaných architektov, autorizovaných stavebných inžinierov, audítorov, geodetov a kartografov, mediátorov, veterinárnych lekárov, služby v odvetví vody a energetiky (najmä ich dodávka) a mnohé ďalšie).

Spravidla ide o výkon podnikateľskej činnosti, ktorej vykonávanie upravujú osobitné právne predpisy v pôsobnosti ministerstiev, iných orgánov štátnej správy, neštátnych inštitúcií, vrátane profesijných komôr zriadených zo zákona.

Usadeným poskytovateľom služby na území SR na účely zákona o službách je

1. občan SR (najmä vo vzťahu k iným členským štátom), ktorý poskytuje služby na území SR na trvalom základe na neurčitý čas (ďalej „na trvalom základe“) a na základe oprávnenia vydaného príslušným orgánom SR,
2. právnická osoba so sídlom v SR, ktorá vznikla podľa práva SR a poskytuje v SR služby na trvalom základe, na dobu neurčitú a na základe oprávnenia vydaného príslušným orgánom SR,
3. zahraničná fyzická alebo právnická osoba, ktorá vznikla podľa práva iného členského štátu EÚ, usadená v tomto štáte, ktorá sa presťahovala na územie SR, aby tu poskytovala služby na trvalom základe. Príslušný orgán SR berie do úvahy vydané oprávnenie v inom členskom, v ktorom je poskytovateľ inak usadený (pozri nižšie § 3 zákona o službách, postup podľa čl. 9 – 15 smernice o službách).

Vo všeobecnosti platí, že poskytovatelia služieb usadení v jednom členskom štáte môžu poskytovať tie isté služby v inom členskom štáte (hostiteľský členský štát), a to osobne alebo prostredníctvom svojich zamestnancov vyslaných do hostiteľského štátu v súlade s príslušnými právnymi predpismi (smernica 96/71/ES o vysielaní pracovníkov preberá Zákonníkom práce a zákon č. 293/2007 Z. z. o uznávaní odborných kvalifikácií, najmä § 3 a nasl.).

Cezhraničným poskytovateľom služby na území SR je

1. občan iného členského štátu, ktorý je usadený v tomto štáte a poskytuje služby na dobu neurčitú na základe oprávnenia vydaného príslušným orgánom tohto štátu, ktorý poskytuje služby na území SR cezhranične, t. j. dočasne, príležitostne,
2. právnická osoba so sídlom, ústredím alebo hlavnou prevádzkou v inom členskom štáte ako SR, ktorá vznikla podľa práva tohto štátu, usadená v tomto štáte, v ktorom poskytuje služby trvalo a na území SR poskytuje služby dočasne alebo príležitostne.

Cezhraničným poskytovateľom služby na území SR môže byť len osoba z iného členského štátu usadená v tomto štáte. Podobne tak občania SR a slovenské právnické osoby, ktoré už splnili podmienky na výkon služieb na území SR môžu tie isté služby poskytovať v inom členskom štáte cezhranične, podmienky na výkon služby sú zhodné, podobné, resp. porovnateľné s podmienkami platnými v SR.

Usadením je poskytovanie služby v niektorom členskom štáte na trvalom základe, na dobu neurčitú, spravidla prostredníctvom stabilnej infraštruktúry, tzv. štát usadenia. Predstavuje skutočný výkon hospodárskej činnosti. Považuje sa za integráciu do hospodárstva v členskom štáte, čo znamená získavanie zákazníkov v tomto štáte na základe stabilného profesionálneho domicilu ([komentár k smernici o službách](#)).

Príjemcom služby je spotrebiteľ, klient, zákazník, ktorému je služba ponúkaná a poskytovaná. Príjemcom služby môže byť štátny občan SR, či iného členského štátu, ale môže ním byť aj občan tretej krajiny, ktorému boli priznané práva aktmi EÚ súvisiace napr. s pobytom, uplatňovaním systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, pohybujúcich sa v rámci spoločenstva, a tiež právnická osoba založená podľa práva niektorého členského štátu a usadená

v tomto štáte, ktorá využíva alebo zamýšľa využívať službu na profesijné účely alebo iné účely (36. bod komentára k smernici o službách). Úhradu za príjemcu služby môže vykonať aj tretia osoba, napr. organizácia, ktorá uhradí za svojho zamestnanca ako príjemcu služby jeho účasť na školení, ktoré je službou poskytovanou fyzickou alebo právnickou osobou.

Príslušným orgánom je štátny orgán, iná inštitúcia alebo profesijná komora na území SR, ktoré vydávajú oprávnenia na výkon služby, rozhodujú o preskúmaní odbornej kvalifikácie (§ 6 zákona č. 293/2007 Z. z. o uznávaní odborných kvalifikácií), resp. o uznávaní odbornej kvalifikácie (§ 8 a nasl. toho istého zákona) alebo robia kontrolu a dohľad nad poskytovateľmi služieb, prípadne vydávajú doklady, ktoré sú podkladom na vydanie oprávnenia na inom orgáne (napr. na niektoré živnosti). Príslušný orgán ustanovuje predovšetkým osobitný predpis, ktorý sa na určitú službu vzťahuje.

Požiadavka predstavuje podmienku, povinnosť, zákaz alebo iné obmedzenie vo vzťahu k službe, poskytovateľovi alebo príjemcovi služby. Požiadavky sa uplatňujú najmä na postupy orgánov v konaniach o prístupe k poskytovaniu služieb (nadobúdanie oprávnenia na výkon služby), ich poskytovania fyzickými a právnickými osobami a tiež dozoru nad týmito poskytovateľmi služieb.

§ 3 Uznávanie dokladov vydaných v iných členských štátoch

(článok 5 odsek 1 – 4, čl. 23 smernice o službách, smernica č. 2005/36/ES) o uznávaní odborných kvalifikácií v kontexte zákona č. 293/2007 Z. z).

odsek 1

Tento článok má prispieť k zjednodušeniu prístupu k službe na území SR pre poskytovateľov služieb z iných štátov EÚ, ktorí sa premiestnili na územie SR, aby tu poskytovali tie isté služby, aké poskytujú v štáte usadenia. Pokiaľ ide o **povinnosť preukázať** určitú skutočnosť dokladom, príslušný orgán SR uzná doklad v akejkoľvek forme vydaný v inom členskom štáte, ktorý slúži na rovnaký účel, alebo z ktorého je zrejmé, že poskytovateľ služby požiadavku už splnil v štáte usadenia, najmä, ak je táto rovnaká alebo porovnateľná s požiadavkou, ktorej splnenie príslušný orgán SR inak požaduje od občanov SR, a to napr. týkajúce sa povolenia, registrácie, či členstva v profesijnej organizácii alebo inom orgáne, či inštitúcii (čl. 5, 6, 7 smernice 2005/36/ES, § 3 odsek 1 a 4 zákona č. 293/2007 Z. z.). Treba brať do úvahy, že táto osoba už splnila požiadavku v členskom štáte usadenia, a je odborníkom v štáte, v ktorom poskytuje služby na trvalom základe.

Príslušný orgán by nemal vyžadovať originál alebo jeho overenú kópiu, či jeho overený preklad. Môže ale vyžadovať neoverený preklad dokladu. Sú však prípady, kedy je poskytovateľ služby povinný predložiť príslušnému orgánu originál alebo úradne osvedčenú kópiu originálu, či úradne osvedčený preklad, ako vyplýva z niektorých osobitných predpisov (čl. 5 odsek 4 smernice o službách, 47. bod komentára k smernici o službách). Povinnosť preukazovania dokladov majú tí poskytovatelia, ktorí mienia poskytovať služby, ktoré sú v SR tzv. **regulovaným povoláním** (§ 2 zákona č. 293/2007 Z. z.).

odsek 2 (bližšie vysvetlenie pri § 19)

Tento odsek konštatuje, že príslušný orgán SR si v prípade pochybností môže overiť akýkoľvek doklad u partnerského orgánu v členskom štáte usadenia, a to prostredníctvom informačného systému vnútorného trhu (ďalej „systém IMI“).

odsek 3 a odsek 4 (čl. 23 smernice o službách)

Pri výkone niektorých služieb, ktoré sú v SR regulovanými povolaniami (napr. advokát, daňový poradca, autorizovaný architekt, autorizovaný stavebný inžinier, autorizovaný geodet a kartograf, veterinárny lekár, patentový zástupca a iné), sa vyžaduje poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone takéhoto povolania (ďalej len „poistenie zodpovednosti“) príjemcovi služby, pri ktorej dochádza k ohrozeniu zdravia, majetku, bezpečnosti, finančnému zabezpečeniu príjemcu služby alebo inej osoby. Ak poistná zmluva nespĺňa rozsah poistenia (požiadavky, poistné krytie, finančnú záruku), príslušný orgán vyzve poskytovateľa služby, aby doplnil rozsah poistenia zodpovednosti, pričom mu

určí lehotu na doplnenie nie kratšiu ako 30 dní (bližšie pozri čl. 23 smernice o službách, 98. bod a nasl. komentára k smernici o službách).

odsek 5

Podobne ako v odseku 1 sa zaručuje poskytovateľovi služby z iného členského štátu, že ak sa vyžaduje na vznik oprávnenia na území SR **splnenie určitej podmienky** (napr. skúška) príslušný orgán podmienku považuje za splnenú, ak poskytovateľ preukáže, že rovnakú alebo porovnateľnú podmienku už splnil v štáte usadenia.

K § 4 (čl. 13, odseky 1 – 7 smernice o službách)

§ 4 odsek 1 až 3

Pokiaľ ide o konanie, v rámci ktorého sa na základe žiadosti poskytovateľa vydáva povolenie, či iný doklad, ktorý je preukazom oprávnenia na poskytovanie služby, príslušný orgán SR žiadateľovi potvrdí prijatie žiadosti s uvedením náležitostí a spôsobom uvedeným v § 4 odsek 1. Príslušný orgán ďalej postupuje v súlade s čl. 13 smernice o službách, s dôrazom na odseky 3 a 4, ktoré sa uplatnia v prípade, ak príslušný orgán vo veci nekoná (tzv. tichý súhlas), pokiaľ neexistuje iná právna úprava (pozri 63. bod komentára k smernici o službách, s. 27 bod 6.1.8. [komentára k smernici o službách](#). Tento odsek uvádza, že žiadosť je možné podať aj prostredníctvom jednotného kontaktného miesta, ktorých nositeľom sú živnostenské úrady. Žiadosť je možné podať elektronicky s použitím zaručeného elektronického podpisu (<http://www.minv.sk/?elektronicke-služby-zivnostenskeho-registra>).

K § 5 (čl. 7 smernice o službách)

Toto ustanovenie zaväzuje príslušný orgán povinnosťou poskytnúť žiadateľovi informácie, aj elektronickými komunikačnými prostriedkami, týkajúce sa oprávnenia poskytovať služby na území SR, ktoré musia byť splnené na vydanie, resp. vznik oprávnenia na poskytovanie služby.

K § 6 (čl. 22 smernice o službách)

Na základe tohto ustanovenia je poskytovateľ služby povinný sprístupniť príjemcovi služby informácie ešte pred poskytnutím služby alebo podpísaním zmluvy o poskytnutí služby. Výpočet informácií je uvedený v tomto ustanovení a v čl. 22 smernice o službách).

K § 7 Obchodná komunikácia (čl. 24 smernice o službách)

Týmto sa odstraňujú zákazy obchodnej komunikácie v službách, ktoré sú regulovaným povolaním, a ktoré spadajú do rozsahu pôsobnosti zákona o službách. Obchodnou komunikáciou je podľa zákona zverejňovanie informácií o poskytovateľovi služby, službe, ochrannej známke a iné informácie. Týmto nie sú dotknuté osobitné predpisy o ochrane hospodárskej súťaže. Obsah obchodnej komunikácie je spracovaný v súlade s pravidlami výkonu povolania, najmä v súlade s kódexmi správania s ohľadom na nezávislosť, dôstojnosť, integritu povolania a dodržiavanie mlčanlivosti (čl. 24 smernice o službách).

K § 8 Cezhraničné poskytovanie služby (voľné/slobodné poskytovanie služieb – čl. 16 smernice o službách)

Toto ustanovenie deklaruje, že poskytovateľ služby, ktorý je usadený v inom členskom štáte môže poskytovať rovnaké služby v SR cezhranične, t. j. dočasne alebo príležitostne na základe oprávnenia vydaného príslušným orgánom jeho štátu usadenia, kde už splnil podmienky na poskytovanie služieb podľa práva toho štátu. Dočasnú a príležitostnú povahu činnosti možno definovať časovým úsekom (týždňový, mesačný, resp. ročný výkon činnosti), alebo činnosťou (jeden, dva projekty, prípadne aj viac projektov alebo zákaziek, ak na seba nadväzujú). Dĺžka poskytovanej služby závisí od charakteru poskytovanej služby. Dočasná a príležitostná povaha poskytovania služby sa posudzuje prípad od prípadu, najmä vo vzťahu k jej trvaniu, frekvencii, pravidelnosti a nepretržitosti, kontinuite a v neposlednom rade aj k zámeru poskytovateľa, akou formou mienil službu v SR poskytovať (77. bod [komentára k smernici o službách](#)). V každom prípade by skutočnosť, že činnosť má dočasný charakter, nemala znamenať, že sa poskytovateľ nemôže vybaviť určitou

infraštruktúrou v SR, ako napr. kancelárske priestory, miestnosti alebo konzultačné priestory, pokiaľ je takáto infraštruktúra nevyhnutná na výkon služby.

Poskytovateľovi služby sa neukladajú žiadne požiadavky čl. 16 smernice o službách, resp. sa mu môžu uložiť len za podmienok opodstatnených verejným záujmom (čl. 16 odsek 3 smernice o službách). Pri službách všeobecného hospodárskeho záujmu a niektorých záležitostiach čl. 17 smernice o službách je možné sa od čl. 16 odchýliť a stanoviť vlastné požiadavky vzťahujúce sa na osobu poskytovateľa, či samotnú službu.

Cezhraničným poskytovaním služby je napr. príležitostný predaj tovaru, dočasné poskytnutie kozmetických, kaderníckych služieb, montáž, oprava určitého zariadenia, vykonanie krátkodobého kurzu, ale aj výstavba jedného rodinného domu, či hotela a pod.

V prípade regulovanej služby je poskytovateľ povinný v určitom časovom predstihu pred prvým dňom poskytnutia služby preukázať príslušnému orgánu nasledovné doklady:

- a) úradne osvedčenú kópiu dokladu o odbornej kvalifikácii (diplom, vysvedčenie, osvedčenie alebo iný doklad osvedčujúci odbornú kvalifikáciu) poskytovateľa služby alebo ním ustanoveného odborného zástupcu,
- b) doklad o oprávnení poskytovať službu v inom členskom štáte (štát usadenia) vydaný poskytovateľovi služby a doklad o tom, že poskytovanie služby nebolo v tom štáte obmedzené, či zakázané,
- c) úradne osvedčenú kópiu dokladu o najmenej dvojročnej praxi vykonávanej počas posledných desiatich rokov poskytovateľom služby alebo ním ustanoveným odborným zástupcom (prekladá sa len v prípade, ak je služba v SR regulovaným povolaním a v štáte usadenia táto služba nie je regulovaným povolaním),
- d) kópiu dokladu totožnosti poskytovateľa služby alebo ním ustanoveného odborného zástupcu,
- e) prípadne iný doklad, ak ho príslušný orgán vyžaduje.

Príslušný orgán postupuje v súlade s § 3 – 7 zákona č. 293/2007 Z. z. Ak v priebehu poskytovania služby dôjde k zmene skutočností preukazovaných dokladmi pod písm. a) až e) poskytovateľ je povinný túto zmenu písomne ohlásiť a preukázať ju v lehote 8 dní.

(Poznámka: V prípade naplnenia znakov trvalého poskytovania služby na území SR (sústavnosť, pravidelnosť, stabilná infraštruktúra, väzba na stálu prevádzkareň, stále získavanie zákazníkov, stabilný nepretržitý profesionálny výkon činnosti a pod.) nepôjde o cezhraničné poskytovanie služby, ale o poskytovanie na trvalom základe, na dobu neurčitú).

Pokiaľ poskytovateľ bude poskytovať službu, ktorá nie je v SR regulovaným povolaním, môže ju poskytovať bez toho, aby to oznámil príslušnému orgánu.

Príslušným orgánom, ktorému poskytovateľ preukazuje doklady, **ak ide o službu remeselnú alebo viazanú** (Živnostenský zákon) **je jednotné kontaktné miesto** – živnostenský úrad, v ktorého územnej pôsobnosti bude služba poskytnutá prvýkrát. Ak je to pre poskytovateľa služby výhodnejšie, môže tak urobiť aj na [stránke jednotného kontaktného miesta Ministerstva vnútra SR](#).

Príslušným orgánom pre ostatné služby je orgán, či inštitúcia, ktorá vydáva oprávnenia na výkon danej služby v SR a uznáva odbornú kvalifikáciu získanú v inom členskom štáte.

Cezhranične podľa zákona o službách nie je možné poskytovať v SR služby,

- a) na ktoré sa zákon o službách nevzťahuje (§ 1 odsek 2 a 3 zákona o službách),
- b) ktorých charakter neumožňuje ich dočasné, či príležitostné poskytovanie, alebo ktoré je možné cezhranične poskytovať len v súlade s podmienkami stanovenými v osobitných predpisoch (§ 8 odsek 2).

(Poznámka: Rozdiely medzi formou cezhraničného poskytovania služby a usadením sa často krát stierajú. To je aj cieľom Európskej komisie, ktorá má zato, že občan usadený v jednom členskom štáte, ktorému bolo vydané oprávnenie v tomto štáte a poskytuje tu služby, sa môže premiestniť do iného

členského štátu, aby poskytoval tie isté služby bez toho, aby v hostiteľskom členskom štáte získal ďalšie oprávnenie, ak to nie je nevyhnutné. Požiadavky, ktoré už splnil v štáte usadenia by nemal iný členský štát vyžadovať, a dokonca tieto osoby by mali mať výnimku z požiadaviek, ktoré sa viažu najmä k odbornej kvalifikácii, ktoré sú inak kladené na domácich poskytovateľov služieb – čl. 6 smernice č. 2005/36/ES o uznávaní odborných kvalifikácií).

K § 9 Informačné centrum pre príjemcov služieb (čl. 21 smernice o službách)

Informačným centrom na účely zákona o službách je Ministerstvo hospodárstva SR, ktoré poskytuje informácie o požiadavkách uplatňovaných v iných členských štátoch v súvislosti s prístupom k poskytovaniu služby v tomto štáte; poskytuje kontaktné údaje združení založených na ochranu spotrebiteľa vrátane Európskeho spotrebiteľského centra v iných členských štátoch. Ministerstvo hospodárstva SR poskytuje informácie v prípade riešenia cezhraničného sporu medzi poskytovateľom a príjemcom služby. Na tieto účely spolupracuje s inými orgánmi členského štátu.

K § 10 Zákaz diskriminácie príjemcov služieb (čl. 20 smernice o službách)

Týmto ustanovením je uložená poskytovateľovi služby povinnosť, aby služby, ktoré sprístupňuje verejnosti, neobsahovali diskriminačné podmienky pre príjemcov služieb, týkajúce sa najmä štátnej príslušnosti, miesta trvalého pobytu, či sídla príjemcu služby. Musí zabezpečiť pre príjemcov služby rovnaké podmienky.

K § 11 Jednotné kontaktné miesto (čl. 6 – 8 smernice o službách)

Týmto sa vytvára právny rámec pre funkčné zabezpečenie jednotných kontaktných miest (ďalej len „JKM“), ktoré sú miestom, kde môže fyzická a právnická osoba súčasne s podaním žiadosti, či ohlásením na účely vydania oprávnenia na poskytovanie služieb vybaviť viaceré formalities na jednom mieste a získať tiež informácie o podmienkach poskytovania služieb v SR. Ak ide o službu, ktorá je živnosťou, získa na JKM aj oprávnenie na poskytovanie služby vo forme osvedčenia. Na toto ustanovenie nadväzujú ustanovenia Živnostenského zákona, na ktorý § 11 odkazuje, nakoľko úlohy a príslušnosť JKM upravuje tento zákon. Podľa tohto zákona sú JKM zriadené na všetkých živnostenských úradoch v rámci okresných úradov v SR. Príslušný na konanie vo veci žiadosti/ohlásenia je živnostenský úrad (JKM) podľa bydliska fyzickej osoby alebo sídla právnickej osoby. Pre zahraničnú osobu je príslušným živnostenský úrad v sídle kraja podľa adresy miesta činnosti podniku zahraničnej osoby alebo adresy miesta činnosti organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby. Ak je na území SR zriadených niekoľko organizačných zložiek, príslušnosť sa riadi podľa voľby zahraničnej osoby.

JKM v prípade prijatia žiadosti o vydanie oprávnenia na službu, ktorá **nie je živnosťou**, túto bezodkladne elektronicky doručí príslušnému orgánu oprávnenému konať vo veci udelenia oprávnenia. Následne príslušný orgán informuje JKM o vydaní oprávnenia alebo zamietnutí žiadosti, či inej skutočnosti vzťahujúcej sa k žiadosti.

K § 12 až 14 Dozor nad poskytovateľmi služieb (čl. 29 až 31, 33, 35 smernice o službách) *(dohľad a kontrolná činnosť zo strany príslušných orgánov)*

Všeobecne (čl. 29 smernice o službách)

Ustanovenia §§ 12 – 14 zaisťujú vzájomnú administratívnu spoluprácu prostredníctvom Informačného systému vnútorného trhu (systém IMI), ktorý spravuje Európska komisia, medzi príslušnými orgánmi SR a orgánmi v iných členských štátoch vo veciach problematiky smernice o službách v spojení aj s problematikou odborných kvalifikácií získaných v inom členskom štáte poskytovateľom služby. Spolupráca spočíva v odovzdávaní informácii o poskytovateľovi služby na žiadosť niektorého z príslušných orgánov v súlade s kompetenciami tohto orgánu. Spolupráca môže tiež prebiehať v oblasti kontroly, ktorá musí byť opodstatnená a v odstraňovaní nelegálnych praktík poskytovateľa služby, tiež v riešení problémov, ukladania a vymáhania opatrení, sankcií, či inak. Príslušné orgány si navzájom poskytujú aj informácie o disciplinárnych, administratívnych, ochranných opatreniach a uložených sankciách, vrátane právoplatných rozhodnutí, ktorými sa

rozhodlo vo veci, či týkajúcich sa platobnej neschopnosti alebo konkurzu poskytovateľa služby, najmä ak majú dopad na jeho spôsobilosť a spoľahlivosť pri poskytovaní služby (netýka sa oblastí trestných vecí a trestných registrov). Môže oznámiť kedy rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, kedy sa očakáva rozhodnutie o opravnom prostriedku, ak bol podaný. V informácii sa uvádza aj predpis, podľa ktorého bola uložená poskytovateľovi služby sankcia alebo bol uznaný vinným. Informácie sa poskytujú v súlade s pravidlami o poskytovaní osobných údajov a s právami zaručenými osobám, ktoré sú týmto dotknuté. Príslušný orgán, ktorý predkladá informácie, o tom informuje poskytovateľa služby. Príslušné orgány konajú v rámci svojich zákonmi zverených právomocí.

Informácie môže príslušný orgán použiť len na požadovaný účel.

§ 12 Dozor nad cezhraničnými poskytovateľmi služieb v SR usadenými v inom členskom štáte (čl. 30, 31 smernice o službách).

Príslušný orgán členského štátu usadenia poskytovateľa služby môže od **príslušného orgánu SR** požadovať **informácie** týkajúce sa poskytovateľa a jeho činnosti na území SR. Orgán štátu usadenia tým preveruje, či poskytovateľ neporušuje požiadavky (podmienky), ktoré sa ne neho vzťahujú v štáte usadenia. Orgán štátu usadenia (v súlade so svojimi právomocami) musí uviesť, aké informácie žiada, účel, na aký ich žiada, prípadne lehotu na doručenie požadovaných informácií. Môže požiadať tiež o vykonanie kontroly poskytovateľa služby na území SR. Orgán SR využíva všetky dostupné prostriedky na získanie požadovaných informácií a bezodkladne informuje orgán štátu usadenia o zistených skutočnostiach. Ak nemôže zaslať informácie, či vykonať kontrolu v stanovenej lehote, alebo má dôvody na nevyhovenie žiadosti, tiež o tom bezodkladne informuje orgán štátu usadenia. Orgánu štátu usadenia môže navrhnúť aj opatrenia na odstránenie nedostatkov, ak boli zistené.

Príslušné orgány SR zodpovedajú za dohľad nad dodržiavaním požiadaviek cezhraničným poskytovateľom uložených v súlade s článkami 16 odsek 3 smernice o službách, pokiaľ ide o prístup k službe a jej poskytovaniu. Ide o požiadavky na ochranu zdravia a bezpečnosti pri práci, verejného zdravia, verejnej bezpečnosti, verejného poriadku a životného prostredia, ale tiež dodržiavanie požiadaviek stanovených v právnych predpisoch SR, ktoré korešpondujú s čl. 17 smernice o službách. Príslušné orgány SR môžu vykonávať kontrolu a prijímať opatrenia v súlade s týmito predpismi SR. Pri kontrole cezhraničného poskytovateľa služby inak nepožadujú splnenie požiadaviek vymenovaných v článku 16 odsek 2 písm. a) až f) smernice o službách.

§ 13 Ochrana príjemcov služieb pri cezhraničnom poskytovaní služby (čl. 35 vo väzbe na čl. 18 smernice o službách)

Pri zistení, že cezhraničný poskytovateľ pri poskytovaní služby vážnym spôsobom ohrozuje zdravie, život, bezpečnosť alebo životné prostredie na území SR, príslušný orgán to oznámi štátu usadenia a Európskej komisii. V prípade, ak príslušný orgán SR prijal v individuálnych prípadoch poskytovania služieb proti cezhraničnému poskytovateľovi opatrenia podľa čl. 18 smernice o službách súvisiace s bezpečnosťou služieb, postupuje tak, ako je uvedené v tomto ustanovení zákona o službách.

§ 14 Dozor nad poskytovateľmi služby poskytujúcimi služby cezhranične v iných členských štátoch

Za usadeného poskytovateľa služby na území SR, najmä vo vzťahu k orgánom iných členských štátov sa považuje fyzická osoba – podnikateľ s bydliskom alebo právnická osoba so sídlom na území SR (slovenská osoba), ktorá vycestovala do iného členského štátu, aby tam poskytovala služby cezhranične, teda dočasne. Kontrolnú činnosť poskytovateľov, ktorí sú usadení v SR, vykonávajú orgány SR na to poverené. V prípade dočasného premiestnenia sa takejto osoby do iného členského štátu postupuje príslušný orgán SR rovnako, ako je uvedené v komentári k § 12. Môže žiadať orgán iného členského štátu o rôzne informácie, kontroly a šetrenia, aby preveril, či tento poskytovateľ dodržiava podmienky, ktoré sa na neho vzťahujú v SR, teda v jeho štáte usadenia.

§ 15 Notifikačná povinnosť (čl. 32 výstražný mechanizmus)

Ak sa príslušný orgán SR dozvie alebo zistí závažné skutky, či okolnosti pri poskytovaní služby na území SR, prípadne aj v inom členskom štáte, ktoré by mohli spôsobiť vážnu ujmu na zdraví,

bezpečnosti osôb alebo životnom prostredí, bezodkladne o tom informuje štát usadenia poskytovateľa služby, ostatné dotknuté členské štáty a Európsku komisiu prostredníctvom systému IMI.

§ 16

Na základe tohto ustanovenia sa zaručuje príslušným orgánom iných členských štátov nahliadať do registrov a iných úradných evidencií, v ktorých sú zapísaní poskytovatelia služieb.

§ 17 Dozor

Týmto sa určuje orgán dozoru nad povinnosťami uloženými týmto zákonom poskytovateľovi služby na území SR. Takýmto orgánom je Slovenská obchodná inšpekcia (§ 6 a § 10).

§ 18 Správne delikty

Ustanovuje sa výška pokuty, ktorú je možné uložiť v prípade nedodržania povinností poskytovateľom služby na území SR.

§ 19 Informačný systém vnútorného trhu –systém IMI (čl. 34 smernice o službách, [komentár k smernici o službách](#))

Vzájomná spolupráca orgánov SR s orgánmi iných členských štátov v oblasti prístupu k službe a jej poskytovania na území SR, ako aj dohľad nad poskytovateľmi služby na území SR, sa uskutočňuje prostredníctvom systému IMI. Systém IMI je v správe Komisie a je v ňom registrovaný celý rad orgánov a inštitúcií, v ktorých kompetencií je vydávanie oprávnení, či uznávanie odbornej kvalifikácie získanej v inom členskom štáte a kontrolná činnosť (kapitola VI smernice o službách a [komentár k smernici o službách](#), časť administratívna spolupráca). Ide o efektívnu rýchlú spoluprácu a výmenu informácií na diaľku. Príslušný orgán SR získava informácie najmä o dokladoch vydaných v iných členských štátoch vzťahujúcich sa k oprávneniu, odbornej kvalifikácii získanej v inom členskom štáte, o sankčných postihoch poskytovateľa služby usadeného v inom členskom štáte, alebo je možné overovať platnosť a pravosť týchto dokladov a iné, tak ako je spomenuté k § 12 až 14. Informácie, ktoré príslušný orgán SR v konaní o vzniku oprávnenia na poskytovanie služby v SR získa prostredníctvom informačného systému, sú záväzné.

Systém IMI predpokladá predovšetkým vzájomnú spoluprácu partnerských orgánov SR a iného členského štátu, ktorých kompetencie sú rovnaké. Umožňuje vyhľadať partnerský orgán v inom členskom štáte a rýchlú efektívnu komunikáciu v štátnom jazyku toho-ktorého členského štátu, nakoľko systém IMI zabezpečuje preklady. Taktiež umožňuje aj výmenu elektronických dokumentov, osvedčení a pod.

Jednotlivé orgány, ktoré medzi sebou budú spolupracovať, musia byť v systéme IMI registrované. To zabezpečujú národní koordinátori členských štátov. Národným koordinátorom systému IMI v SR je MH SR (odd. vnútorného trhu). Národným koordinátorom z hľadiska uznávania dokladov o vzdelaní (diplomy, vysvedčenia a pod.) je MŠVVŠ SR a z hľadiska odbornej kvalifikácie príslušný orgán, či inštitúcia.

§ 20 Spoločné ustanovenia

Činnosť príslušných orgánov pri vykonávaní úloh podľa tohto zákona koordinuje Ministerstvo hospodárstva SR.

Čl. II

Obsahuje novelizácie osobitných právnych predpisov, ktoré boli dotknuté podmienkami a požiadavkami zákona o službách, ako aj smernice EÚ o službách na vnútornom trhu prevzatej do právneho poriadku SR práve zákonom o službách. Uvedené osobitné predpisy upravujú podmienky poskytovania určitej služby v SR.